

Въ Сливенъ презъ онѣзи времена имало българи — тѣ били най-много, имало турци (по-малко и малко евреи и арменци. Гърци нѣмало. До 1805 г. въ Сливенъ при църквитѣ имало български килийни училища, дето се учили на черковно писмо и четмо българскитѣ деца. Обаче, въ 1805 г- дошла заповѣдь отъ одринския гръцки владика (митрополитѣ)

Д-ръ Ив. Селимински

да затворятъ всички български училища, а да се отворятъ *гръцки*. Нѣкой си погърченъ българинъ, на име Дамянти, стигналъ въ Сливенъ за учителъ. Народътъ се събралъ и казалъ, че въ Сливенъ нѣма гърци, та нѣма за кого да се отварятъ гръцки училища. Гръцкиятъ пратеникъ Дамянти не искалъ да